

U s n e s e n í

Okresní soud v Lounech rozhodl samosoudcem Mgr. Kamilem Vacíkem ve veřejném zasedání konaném dne 13. listopadu 2018, o žádosti odsouzeného J. S. **narozeného**, t. č. ve výkonu trestu odnětí svobody ve Věznici Nové Sedlo, okres Louny, o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody, takto:

Podle § 88 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku se žádost odsouzeného J. S. **narozeného**, o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody v trvání 36 měsíců, který mu byl uložen rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 10 ze dne 21. 11. 2002, č. j. 3T 139/2012-243, ve spojení s usnesením Obvodního soudu pro Prahu 10 ze dne 7. 12. 2014, č. j. 3T 139/2012 – 334, **zamítá**.

Odůvodnění:

1. Odsouzený požádal o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody s tím, že vykonal polovinu z uloženého trestu, má zajištěno bydlení u rodičů, rodina mu také zajistila zaměstnání a pomůže mu v jeho reintegraci do společnosti. Ve výkonu trestu se chová řádně, dosáhl 1. prostupné skupiny vnitřní diferenciaci, nebyl kázeňsky trestán, naopak byl kázeňsky odměněn. Podmíněné propuštění by chápal jako motivační prostředek a projev důvěry soudu, kterou by si nemohl dovolit zklamat.
2. Z rozsudkových dat soud zjistil, že odsouzený dne 21. 9. 2018 vykonal polovinu z uloženého trestu odnětí svobody. Z hodnocení věznice soud zjistil, že odsouzený vykonává trest bez negativních projevů, byl 3x kázeňsky odměněn, dosáhl první prostupné skupiny vnitřní diferenciaci, výchovný účel trestu je odsouzeným naplňován a dle závěrů komise věznice je připraven na propuštění z výkonu trestu.
3. Z opisu rejstříku trestů soud zjistil, že odsouzený byl na území ČR od roku 1996 5x soudně trestán. První odsouzení je z roku 1996, ve zkušební době podmíněného odkladu výkonu trestu odnětí svobody se 21. 11. 1997 osvědčil. Následně byl v roce 2012 4x soudně trestán. Ve všech případech mu byly uloženy výchovné tresty. Ve věci uvedené ve výroku usnesení byl nařízen výkon trestu odnětí svobody z důvodu, že odsouzený neplnil podmínky dohledu a ani zčásti nenahradil způsobenou škodu. Odsouzený v době, kdy měl vykonávat dohled, byl neznámého pobytu, soud byl nucen vydat opakovaně vydat příkaz k zatčení.
4. Podle § 88 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku po výkonu poloviny uloženého nebo podle rozhodnutí prezidenta České republiky zmírněného trestu odnětí svobody **může soud odsouzeného, který nebyl ve výkonu trestu odnětí svobody a nebyl odsouzen za zvlášť závažný trestný čin podmíněně propustit** na svobodu, jestliže odsouzený po právní moci rozsudku, zejména ve výkonu trestu svým chováním a plněním svých povinností prokázal polepšení a může se od něho očekávat, že v budoucnu povede řádný život, nebo soud přijme záruku za dovršení nápravy odsouzeného.

Shodu s prvopisem potvrzuje Věra Havelková

5. Na základě provedených důkazů dospěl soud k závěru, že žádosti odsouzeného o podmíněné propuštění nelze vyhovět. Z hodnocení věznice má soud za prokázané, že odsouzený trest odnětí svobody vykonává bez negativních projevů, plní povinnosti programu zacházení a jeho pracovní morálka na zahradě věznice a v jiných aktivitách je hodnocena velmi pozitivně. Odsouzený vykonal polovinu z uloženého trestu. Splnil dvě podmínky pro případné podmíněné propuštění, tedy snahu po nápravě a výkon potřebné části trestu. Co se týče další zákonné podmínky, předpokladu, že v případě podmíněného propuštění povede řádný život, pak tato podmínka není podle názoru soudu splněna. Odsouzený byl dosud 6x soudně trestán. Vždy mu byl uložen výchovný trest. Pro opakované trestání byl při posledním odsouzení stanoven dohled. Dohled odsouzený řádně neplnil, nehradil ani způsobenou škodu, ačkoliv minimálně v části zkušební doby byl zaměstnán. Odsouzený sám uvedl, že užíval návykové látky, léčil se, či abstinovat, ale selhal. S ohledem na mnohost odsouzení, by soud musel při případném podmíněném propuštění stanovit odsouzenému povinnosti k náhradě škody a zdržení se užívání návykových látek, vhodné by bylo i stanovení dohledu. Pokud odsouzený po dobu 3 roků, nebyl schopen abstinovat, hradit škodu a plnil podmínky dohledu, přesto, že mu hrozilo nařízení výkonu trestu odnětí svobody, nelze s ohledem na jeho osobu objektivně předpokládat, že by tomu tak nyní bylo. Předpoklad, že by odsouzený v případě podmíněného propuštění vedl řádný život, nelze, kromě samotného vyjádření odsouzeného, opřít o žádné skutečnosti spojené s jeho dosavadním způsobem života. Páchání trestné činnosti nebylo mimořádným vybočením z jinak řádného způsobu vedení života, když úmyslnou trestnou činnost páchal opakovaně. Podmíněné propuštění je mimořádný nenárokový institut, který by se měl uplatnit u osob, které výjimečně selhaly, a proto lze u nich očekávat, že takové selhání po výkonu části trestu odnětí svobody nebudou opakovat. Samotný výkon poloviny z uloženého trestu není důvodem pro automatické rozhodnutí soudu o podmíněném propuštění. I přes poslední odsouzení v roce 2012, pak soud s ohledem na chování odsouzeného ve zkušební době a jeho nepoučitelnost jeho žádost zamítl, když odsouzený nesplnil zákonem stanovené podmínky pro podmíněné propuštění stanovené v § 88 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku.

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podat stížnost do 3 dnů ode dne oznámení usnesení ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem prostřednictvím Okresního soudu v Lounech.

Louny 13. listopadu 2018

Mgr. Kamil Vacík
Samosoudce, v.r.

Toto rozhodnutí ze dne 13.11.2018 nabylo právní moci dne 12.12.2018.

Připojení doložky provedla dne 29.11.2019 A.Patkoló.

Shodu s prvopisem potvrzuje Věra Havelková